

Rapport

Rapport betreffende een klacht over de Stichting Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen (het CBR) uit Rijswijk.

Datum: 27 juni 2011

Rapportnummer: 2011/190

Klacht

Verzoekster klaagt erover dat het CBR haar aanvraag tot verlenging van haar rijbewijs niet afwikkelt, omdat zij geen verklaring van haar huisarts kan overleggen. Dit ondanks zijn weigering tot medewerking aan deze verklaring.

Onderzoek

Op 12 april 2010 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift met een klacht over een gedraging van het CBR. Hierop heeft een medewerkster van Bureau Nationale ombudsman per e-mail contact opgenomen met het CBR met het verzoek te reageren en om meer informatie.

Verzoekster kon zich niet verenigen met de daarop volgende reacties van het CBR. Naar de klacht van verzoekster werd een nader onderzoek ingesteld. In het kader van het onderzoek werd de directeur van het CBR verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Daarnaast werden hem een aantal vragen gesteld. Verzoekster kreeg de gelegenheid hierop te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. Zowel het CBR als verzoekster berichtten dat het verslag geen aanleiding gaf tot het maken van opmerkingen.

Feiten

Verzoekster heeft eind augustus 2009 een Eigen Verklaringsprocedure opgestart bij het CBR om een Verklaring van geschiktheid (Vvg) te verkrijgen om haar rijbewijs te verlengen. Op haar Eigen Verklaring (EV) stond onder meer vermeld dat zij medicatie gebruikte die de rijvaardigheid kunnen beïnvloeden. Op 31 december 2009 zou de geldigheid van haar rijbewijs verlopen.

Op 5 september 2009 stuurde het CBR een brief aan verzoekster dat het door haar medicatiegebruik geen Vvg kan verstrekken. Tevens verzoekt het CBR in deze brief verkeersveilige alternatieve medicatie te bespreken met haar huisarts danwel te bespreken of staken van de medicatie mogelijk is. Daarbij vraagt het CBR om een terugkoppeling van verzoekster of de huisarts van verzoekster of dit mogelijk is. Vervolgens zou het CBR de aanvraag verder afhandelen.

Het CBR rappelleert per brief van 5 oktober 2009, omdat het CBR nog geen aanvullende informatie heeft ontvangen van verzoekster. Het CBR vraagt verzoekster binnen drie weken de aanvullende informatie te verschaffen. De aanvullende informatie bleef uit. Het

CBR heeft hierna geen besluit genomen in de zin van de Awb.

Verzoekster begreep uit een telefoongesprek met het CBR dat zij geen Vvg zou krijgen vanwege haar medicatiegebruik. Verzoekster heeft daarom begin februari 2010 opnieuw een Eigen verklaringsprocedure opgestart, nadat zij volgens eigen zeggen het gebruik van de medicatie had gestaakt. Op deze EV heeft verzoekster de vraag omtrent haar medicatiegebruik negatief beantwoord. Het CBR heeft de EV op 3 februari 2010 ontvangen.

Op 24 februari 2010 stuurde het CBR een brief aan verzoekster waarin het CBR verzoekster vraagt om een verklaring van haar huisarts over welke geneesmiddelen zij nu gebruikt en in welke dosering om te kunnen beoordelen of het gebruik een gevaar voor de verkeersveiligheid oplevert. Dit naar aanleiding van het feit dat zij op haar EV in 2009 had vermeld bepaalde medicatie te gebruiken.

Het CBR stuurde op 8 maart 2010 een brief aan verzoekster met daarin onder meer het verzoek een verklaring van een arts over te leggen dat zij gestopt was met haar medicatiegebruik.

Verzoekster stuurde op 19 maart 2010 een brief aan het CBR. In deze brief verzocht verzoekster het CBR een arts aan te wijzen voor een onafhankelijke keuring, nu zij tegen de wens van haar eigen huisarts was ingegaan door met de medicatie te stoppen. Verder gaf zij aan dat haar huisarts zich niet wil buigen over alternatieven. Deze brief is bij het CBR verwerkt als een verzoek om herkeuring op grond van artikel 104 Reglement Rijbewijzen (RR) vanwege de adressering van de brief. Het aangemerkte verzoek om herkeuring is niet in behandeling genomen omdat er nog geen besluit was genomen. Verzoekster is hiervan niet op de hoogte gesteld.

Het CBR vraagt verzoekster per brief van 19 april 2010 nogmaals om de gevraagde informatie van haar huisarts.

Op 20 april 2010 vraagt het CBR aan de huisarts van verzoekster of het juist is dat verzoekster gestaakt is met het gebruik van een bepaald medicijn.

Op 25 mei 2010 stuurt het CBR, na tussenkomst van de Nationale ombudsman, een brief aan verzoekster in reactie op haar brief van 19 maart 2010 waarin het aangeeft dat haar verzoek om herkeuring in goede orde is ontvangen, maar dat deze aanvraag niet in behandeling kan worden genomen omdat er nog geen besluit is genomen over haar geschiktheid.

Per brief van 11 juni 2010 vraagt het CBR nogmaals aan de huisarts van verzoekster om nadere informatie over het medicatiegebruik van verzoekster. Dit naar aanleiding van eerder telefonisch contact tussen verzoekster en het CBR.

Op 23 juni 2010 heeft het CBR informatie van de huisarts van verzoekster ontvangen. Op 28 juli 2010 neemt het CBR op basis van deze informatie het besluit geen Vvg af te geven. In dit besluit stond vermeld dat verzoekster of bezwaar kon aantekenen of om een herkeuring kon verzoeken. Verzoekster heeft per brief van 9 augustus 2010 verzocht om een herkeuring.

Op 27 augustus 2010 meldde het CBR schriftelijk aan verzoekster dat het van mening was dat een herkeuring voor haar niet zinvol was, maar dat zij er wel recht op had. Op 28 augustus 2010 geeft verzoekster per brief opnieuw de voorgeschiedenis weer en geeft aan de herkeuring te wensen.

Het CBR stuurt op 31 augustus 2010 een brief aan verzoekster met daarin onder meer het verzoek een verklaring van een arts over te leggen dat zij gestopt was met haar medicatiegebruik. Hierop heeft verzoekster een uitdraai van de apotheek van haar geneesmiddelengebruik gestuurd aan het CBR. Op 9 september 2010 stuurt het CBR verzoekster een brief waarin het CBR verzoekster vraagt om een schrijven van een keurend arts waaruit blijkt dat zij gestopt is met een bepaald medicijn. Op 14 september 2010 stuurt verzoekster nogmaals een brief aan het CBR waarin zij een toelichting geeft op haar medicatiegebruik en nogmaals verzoekt om de herkeuring.

Op 16 september 2010 ontvangt verzoekster bericht van het CBR dat zij zich mag laten herkeuren, welke herkeuring op 25 september 2010 plaatsvindt. Op 29 oktober 2010 krijgt verzoekster bericht dat zij een Vvg krijgt met een beperking van de geldigheidsduur.

Visie CBR

Het CBR stelt dat het op basis van het feit dat op de EV van verzoekster in 2009 stond vermeld dat zij rijgevaarlijke geneesmiddelen gebruikte haar de Vvg zou moeten weigeren. Omdat het CBR weet dat voor rijgevaarlijke geneesmiddelen vaak rijveilige alternatieven voorhanden zijn, is het beleid van het CBR om in dit soort gevallen de Vvg niet meteen te weigeren, maar om de aanvrager de kans te geven om in overleg met de behandelaar de rijgevaarlijke medicatie te wijzigen of te stoppen, wat ook bij verzoekster is gebeurd. Vanaf dat moment lag de actie bij verzoekster. Bij rijgevaarlijke medicatie, die de afgifte van een Vvg in de weg staat, is het de taak van de behandelaar om op een verantwoorde wijze zorg te dragen voor de afbouw of wijziging. Als de rijgevaarlijke medicatie is gestopt of omgezet in een rijveilig alternatief, vraagt het CBR daarover een bevestigende verklaring van een arts. Wanneer de behandelend arts die verklaring wil afgeven, zal het CBR die meestal accepteren. Formeel, conform de gedragsregels van de KNMG, dient een keurende arts - door de aanvrager zelf aan te wijzen - daarover een verklaring op te stellen, die hij of zij opmaakt in overleg met de behandelaar. Als de behandelaar een dergelijke verklaring niet afgeeft, zal een keurend arts die moeten opstellen. Desnoods een door het CBR aangewezen arts.

Voor het CBR is het niet helemaal duidelijk of verzoeksters behandelende huisarts weigerde de medicatie aan te passen, dan wel weigerde een verklaring daaromtrent af te geven. In het eerste geval zou de Vvg door het CBR worden geweigerd en in het tweede geval zou een keurend arts deze verklaring moeten opstellen. Dat laatste is bij verzoekster uiteindelijk ook gebeurd. De keurend arts heeft een verklaring opgestuurd, waarna het CBR een besluit heeft genomen.

Het CBR merkt nog op dat het al vanaf de ontvangst van de aanvraag een besluit had kunnen nemen, namelijk een besluit tot weigering. In het geval dat verzoekster het CBR had benaderd met het dwingend verzoek om een besluit, had het CBR het besluit dus te allen tijde kunnen nemen. Het CBR heeft er echter bewust voor gekozen verzoekster de kans te geven toch in aanmerking te komen voor een Vvg en dus een rijbewijs.

Omtrent het aanmerken van de brief van verzoekster van 19 maart 2010 als een verzoek om herkeuring merkt het CBR nog op dat het onmogelijk is voor een administratief medewerker die de brieven aan de afdeling Herkeuring inscant, die inhoudelijk te controleren. Zodra het verzoek wel inhoudelijk was beoordeeld, is aanvraagster meegedeeld dat een herkeuring ex artikel 104 RR nog niet aan de orde was.

Visie verzoekster

Omdat in december 2009 haar rijbewijs afliep, is verzoekster ruim van tevoren begonnen aan de Eigen verklaringsprocedure om haar rijbewijs te verlengen. In oktober 2009 vertrok verzoekster voor werk naar Kreta en wilde dat doen met een geldig rijbewijs omdat de locatie waar zij kwam te werken afgelegen lag. Het CBR viel over haar medicijngebruik. De psychiater had verzoekster niet geattendeerd op het feit dat haar medicijngebruik verlenging van haar rijbewijs zou kunnen tegenhouden. Verzoekster vertrok naar Kreta en heeft daar het gebruik van een bepaald medicijn afgebouwd en daarna weer een nieuwe EV ingediend. Haar huisarts weigerde de EV te tekenen omdat zij tegen zijn advies in was gestopt met de medicatie en hij hier niet mee akkoord ging, ook weigerde hij te kijken naar alternatieven. Zij heeft toen een brief naar het CBR gestuurd dat zij gekeurd wilde worden door een onpartijdige arts. Hier kreeg zij geen antwoord op. Het CBR bleef vasthouden aan de EV met handtekening van haar huisarts, die zij niet kon leveren. Ook nadat er een besluit was genomen, liep het verzoek om herkeuring erg moeizaam.

Beoordeling

Het vereiste van correcte bejegening houdt onder meer in dat overheidsinstanties zich in hun bejegening van burgers hulpvaardig opstellen.

Verzoekster klaagt erover dat het CBR haar aanvraag tot verlenging van haar rijbewijs niet afwikkelt, omdat zij geen verklaring van haar huisarts kan overleggen. Dit ondanks zijn weigering tot medewerking aan deze verklaring. Het CBR stelt zich op het standpunt dat

het er bewust voor heeft gekozen geen besluit te nemen totdat informatie van haar arts beschikbaar was om verzoekster toch in aanmerking te laten komen voor een Vvg en daarmee haar rijbewijs.

De Nationale ombudsman vindt het niet onredelijk dat het CBR in dit soort gevallen het beleid heeft om de Vvg niet meteen te weigeren, maar om aanvragers de kans te geven om in overleg met de behandelaar de rijgevaarlijke medicatie te wijzigen of te stoppen. Ook in dit geval geeft het CBR blijk van het feit dat zijn intentie goed was door verzoekster deze mogelijkheid te bieden.

Desalniettemin had het CBR in dit geval zich nog hulpvaardiger moeten opstellen. Immers, door het blijven opvragen van de medische informatie zonder dat deze informatie kwam, zat verzoekster in een impasse. Het CBR geeft zelf aan dat formeel een onafhankelijk keurend arts een verklaring dient op te stellen, die hij of zij opmaakt in overleg met de behandelaar. Als de behandelaar een dergelijke verklaring niet afgeeft, zal een keurend arts die moeten opstellen, desnoods een door het CBR aangewezen arts. Het CBR had dan ook verzoekster een oplossing moeten bieden door haar de mogelijkheid te bieden gekeurd te worden door een andere arts. Dit temeer nu verzoekster in haar brief van 19 maart 2010 aangeeft te willen worden gekeurd door een onafhankelijk arts. De Nationale ombudsman mist daarbij in de handelswijze van het CBR een persoonlijke benadering. Het CBR volhardt in schriftelijke communicatie. Een telefoontje naar verzoekster had de procedure aanzienlijk kunnen bekorten.

De Nationale ombudsman is daarom van oordeel dat het CBR in dit geval heeft gehandeld in strijd met het vereiste van correcte bejegening.

De onderzochte gedraging is daarom niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het CBR is gegrond wegens schending van het vereiste van correcte bejegening.

Informatieoverzicht

verzoekschrift van verzoekster met bijbehorende bijlagen en haar vervolgcorrespondentie;

standpunt van het CBR per e-mail van 28 mei 2010 en 11 juni 2010;

standpunt van het CBR per brief van 26 augustus 2010 aangevuld met stukken op 7 oktober 2010;

reactie van verzoekster van 9 november 2010.

2

2010.04782

de Nationale ombudsman,

dr. A.F.M. Brenninkmeijer

de Nationale ombudsman